

Datele privind înființarea comunei Valea Moldovei, prima atestare documentară, precum și evoluția istorică

Urme care dovedesc existența unor așezări umane încă din epoca prefeudală s-au identificat în comuna Valea Moldovei nu departe de Căminul Cultural, unde s-a constituit situl arheologic "Necropola Tumulară" datat în secolul III-IV după Hristos.

Comuna s-a dezvoltat într-o zonă cu mare trafic comercial, în apropiere de drumurile comerciale ce legau Moldova de Transilvania și Maramureș.

Nu se știe cine a stăpânit aceste ținuturi până la zidirea Mănăstirii Slatina, dar probabil localitățile Valea Moldovei și Mironu făceau parte din domeniul domnesc.

După întemeierea Mănăstirii Slatina de către Alexandru Lăpușeanu în anul 1558, Valea Seacă și Mironu trec în proprietatea mănăstirii, iar apoi în timpul stăpânirii austriece și ulterior desființării iobăgiei, prin anii 1876-1878, moșia a fost vândută boierului Victor Stârcea.

Evenimentele care au marcat evoluția social economică a comunei Valea Moldovei:

1. Perioada 1774-1918, când au loc :

- colonizarea localităților și ridicarea gradului de civilizație;
- apariția infrastructurilor (biserică și școală);
- apariția evidenței cadastrale;
- apariția de noi meșteșugari și organizarea acestora în bresle.

2. Perioada 1918-1945, când se remarcă :

- scăderea numărului populației și a efectivelor de animale prin evacuări și achiziții de război;
- stoparea tăierilor masive de pădure;
- dirijarea populației spre agricultură și creșterea animalelor;

3. Perioada 1945- 1989, când apar :

- rețele rutiere comunale, forestiere, asfaltarea, rețeaua electrică, mijloace de comunicație;
- naționalizarea pădurilor în anul 1948;
- reforma agrară;
- colectivizarea;
- apariția fenomenului de migrare a populației de la sate la orașe.

4. Perioada 1989- până în prezent :

- desființarea colectivizării;

- retrocedarea terenurilor cu vegetație forestieră , tăieri masive de pădure;
- încetarea activității unor unități economice și apariția șomajului;
- migrarea populației de la oraș la sat și orientarea spre agricultură și creșterea animalelor;

Până în anul 1967 comuna Valea Moldovei a avut denumirea de Valea Seacă. În perioada 1968-2003 comuna și-a schimbat denumirea în Valea Moldovei având în componența sa și localitatea Capu Cîmpului, care în prezent a revenit la statutul de comună.

Satele componente ale comunei, Valea Moldovei și Mironu, au un istoric îndepărtat și diferit.

Satul Valea Moldovei

Localitatea Valea Moldovei, sub denumirea veche de Valea Seacă, este atestată documentar, pentru prima dată, într-un hrisov din timpul lui Alexandru Vodă din anul 1453 prin care se confirmă stăpânirea logofătului Mihail asupra acestui sat.

Se crede că singurele urme istorice ar fi cele cinci movile de pe islazul comunal, unde ar fi fost îngropați oștenii lui Ștefan cel Mare după bătălia de la Baia din 14 decembrie 1467. Locuitorii din Valea Moldovei au găsit urme de lănci, săgeți, bucăți de zale și monede vechi din epoci anterioare ceea ce dovedește că pe aceste locuri s-au purtat lupte .

Alte urme care confirmă existența pe aceste locuri a unor vechi așezări umane, unde s-au găsit și vestigii de biserici, se află pe Dealul Iancului și în partea vestică a actualului sat Valea Moldovei, spre pădure, așezări care au avut de suferit de pe urma războaielor și năvălirilor străine.

De asemenea se are în vedere că în tradiția satului a rămas ca amintire faptul că la botul Dealului Iancului, unde au locuit până nu demult familiile Borșan, ar fi fost prima așezare a vetrei de sat, denumit până azi Todirești. În acest loc s-au găsit urme care dovedesc că a existat și o biserică, ceea ce înseamnă că acolo a fost o așezare cu mai multe familii.

Se mai știe că din cauza unor evenimente sociale(năvăliri, neînțelegeri cu stăpânii, bătălii) sau poate din cauza inundațiilor oamenii s-au mutat în comuna Găinești, astăzi sat component al comunei Slatina. Se pare că o parte din aceste familii s-au mutat spre pădure, în zona vestică a satului actual Valea Moldovei, unde se spune că s-au găsit urmele unei biserici sub pădure, pe pământul unde astăzi locuiește familia Pomohaci Gheorghe. A doua biserică a fost lângă casă parohială existentă, iar a treia este cea actuală.

Din spusele bătrânilor se crede că ar fi fost o așezare pe locul numit „Chilia arsă” în pădure, sau probabil un călugăr ar fi avut acolo o chilie care din motive necunoscute ar fi ars. Astăzi, în acest loc numit Arșița, locuitorii comunei au ridicat un Schit de călugări.

În timpul boierului Stârcea au fost aduși de către arendașii moșiei oameni din Ardeal pentru muncă, care erau agricultori și crescători de animale, în special oi.

În perioada stăpânirii austriece (1876-1878) au fost colonizați germanii, repatriați apoi în 1941.

Numele inițial al satului Valea Moldovei a fost Valea Seacă, nume dat după denumirea pârâului ce străbate satul de la vest la est. **Numele nou de Valea Moldovei, a fost dat în în 1967, după noua împărțire administrativ teritorială.**

Satul Mironu

Satul Mironu își are numele de la un locuitor numit Miron, meșter fierar, așezat în zona centrală a satului actual.

Se pare că primul locuitor a fost numit „Ivan”, probabil venit din Putna, (probabil huțan) de la care vine numele de familie Ivanovici .

Celelalte familii s-au așezat în mijlocul satului lângă Miron, meșterul fierar, la care veneau locuitorii din Valea Moldovei să-și repare uneltele agricole. Aceștia spuneau: ”merg la Miron” și așa a rămas numele satului de Mironu.

Aici au fost aduși țigani lingurari din Muntenia pentru a lucra pe moșia arendașilor, dar astăzi majoritatea țăganilor sunt muzicanți.

Satul Mironu a avut în continuare o evoluție istorică legată de cea a satului Valea Moldovei.

În prezent familiile de romi sunt cu mult mai numeroase decât familiile de români și locuiesc într-o comunitate separată de români.

